

§ 19.

5) Med Hensyn til § 19. II. D. I. Udvalget deler ikke den Anskuelse, at Bestyrelsen af den største Del af Statens civile Bygningsvæsen med langt ringere Udgift og hensigtsmæssigere kunde overdrages til Ingenieurkorpset, ligesom man betvivler, at det fra et militært Standpunkt kan anses for ønskeligt, at Ingenieurkorpsets Personale afdrages fra sine nærmeste Opgaver ved at hyskelses med det civile Bygningsvæsen.

6) Med Hensyn til § 19. III. B. 3. Forsaavidt der til Understøttelse af et Aktieselskab til Havfiskeri gennem en Rentegaranti i 4 Mar af 5 pCt. aarlig af en Aktiekapital af 360,000 Kr. for Finantsaaret 1875—76 er beregnet 18,000 Kr., skal Udvalget tillade sig at foreslaa, at denne Post udgaa, da man befrugter, at de samme Klager, som forarsages ved de Fremmedes Fiskerier, ogsaa ville foranlediges ved nærværende Foretagende, om hvis Gavn for Fiskerbefolkningen paa de paagjældende Steder man desuden heller ikke er overbevist.

§ 20.

7) Udvalget har modtaget nedenstaaende Skrivelse fra Justitsministeriet af 10de April 1875:

„I Skrivelse af 24de Februar sidstleden anmodede jeg Folkethingets Finantsudvalg om til 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1875—76 at stille et Endringsforslag sigtende til at gjøre det Beløb af 3,000 Kroner, der aarlig medgaaer til Lønning for Lægerne ved Straffeanstalterne, og som hidtil har været afholdt af den til Medhjælp for Fængelsvæsenet bevilgede Sum, til en selvstændig Post.

Idet jeg isøvrigt tillader mig at henvise til denne Skrivelse (Anhang B Pag. 954—55) og til Forhandlingerne om denne Sag under Finantslovforslagets 3die Behandling i Folkethinget (Spalte 4985—92), skal jeg kortelig bringe i Erindring, at Hensigten med Forslaget var den at skaffe Administrationen større Frihed ved Valget af Læger for Straffeanstalterne. Saalænge Lønningen nemlig afholdes af en til Medhjælp bevilget Sum og saalænge ikke anderledes bestemmes ved særlig Lov eller den aarlige Finantslov, lægger Bestemmelsen i Loven af 26de Marts 1870 § 1, hvorefter de ved Lønningslove bevilgede Medhjælpssummer ikke kunne benyttes til deraf at vederlægge nogen i Genhold til en Lønningslov fast ansat Embedsmand, et vist Vaand paa Administrationens Frihed i Valget af Læger for Straffeanstalterne, idet man er ubeløstet fra at lade Valget falde paa nogen Embedsløse eller nogen anden Løse, der lønnes i Genhold til en Lønningslov. Ligesom Justitsministeriet herved forhindres i fremtidig at lade, som hidtil sket, Løseforretningerne ved Udsøselige Straffeanstalt udføre af Distriktslægen for Kjøbenhavns Amts søndre Løsebistrikt og fra eventuelt at kunne overdrage Løseforretningerne ved Straffeanstalten i Horsens til den i sidstnævnte Sted bosatte Fysikus eller Distriktslæge, saaledes har den nævnte Bestemmelse heri Staden stillet sig til Hindrer for en efter Ministeriets Mening naturlig og rigtig Kombination, den nemlig at overdrage Løseforretningerne ved Christianshavns Straffeanstalt til den Mand, hvem Udførelsen af Retslæseforretningerne heri Staden paahviler, nemlig Docenten ved Kjøbenhavns Universitet i Retslægevidenskab.

Mi ovennævnte Forslag blev ikke vedtaget i Folkethinget, men i Betragtning af, at et betydeligt Mindretal stemte for samme, og af den Betydning for Straffeanstalterne, jeg tillægger samme, har jeg troet at burde gienoptage Sagen ved Finantslovforslagets Behandling i Landsthinget. — Foreløbig har jeg dog troet at burde indskrænke mig til at søge den attraaede Frihed i Valget af Løse for den christianshavnske Straffeanstalts Vedkommende. Dels er Spørgsmaalet nemlig her mere aktuelt end ved de andre Straffeanstalter, dels maas jeg fremdeles lægge en særdeles Bægt paa at blive sat i Stand til at kunne overdrage Løseforretningerne ved den omspurgte Straffeanstalt og det dermed forbundne Honorar til Retslægen her i Staden, ikke blot fordi der herved kan vides et om end ubetydeligt Vederlag for det hidtil aldeles uden Vederlag besværgede betydelige Arbejde, som Retslæseforretningerne medføre, men navnlig, fordi jeg maa tillægge det stor Betydning, at den Mand, der i sin Egenstaf af Retslæge har en særegen Leilighed til at blive bekendt med en stor Del af de Fanger, som indkomme i Christianshavns Fængsel, fremdeles i Egenstaf af Fængselslæge benytter sit saaledes forud erhvervede Kjenndskab